

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/506/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613204736
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613204736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Frederiky Zozulákovvej v právnej veci maloletého U. O. nar. XX.X.L. zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi dieťaťa rodičov L. O. nar. X.X.L. bývajúcej v W. K. B. K. J. Č.. X zastúpenej Mgr. Máriou Baranovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi na Zimnej ul. č. 58 a Q. W. nar. XX.X.L. bývajúceho v W. K. B. G. Z. Č.. L./X zastúpeného JUDr. Martinom Čemanom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi na Letnej ul. č. 45 v konaní o úpravu styku a zníženie výživného o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 13P 92/2013-123 z 2.10.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania štátu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 13P 92/2013-123 z 2.10.2014 upravil styk otca s mal. U. tak, že otec je oprávnený stretávať sa so synom každú prvú nedeľu v mesiaci od 9.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky. Matke uložil povinnosť mal. U. na styk s otcom riadne pripraviť, návrh matky na zákaz styku otca s mal. U. zamietol. Konanie o návrhu otca na zníženie výživného zastavil. Účastníkov konania rodičov maloletého dieťaťa zaviazal nahradiť trovy štátu v celkovej výške 599,52 € tak, že každého v jednej polovici, matka vo výške 299,76 € a otec vo výške 299,76 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet súdu.

Proti výroku o náhrade trov konania štátu podala odvolanie matka podľa ust. § 205 ods. 1, 2 písm. e/ O.s.p. Uviedla, že v čase rozhodovania súdu o trovách konania pracovala ako opatrovatelka v zahraničí. Po rozhodnutí súdu bola nútená zaevidovať sa na úrade práce z dôvodu ukončenia práce opatrovatelky. Zdôraznila, že nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, nemá hnutelné veci, ktoré by mohla odpredať. Býva spolu s maloletým dieťaťom u svojej matky. Poukázala na skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa má stálu prácu a príjem, preto pre neho nepredstavuje zaplatenie znaleckého posudku žiadne finančné ohrozenie. Žiadala preto, aby s prihliadnutím na jej finančné a majetkové možnosti odvolací súd zmenil rozsudok v časti výroku o náhrade trov konania štátu a náhradu trov štátu voči matke nepriznal, alternatívne zrušil rozsudok v napadnutom výroku a vrátil konajúcemu súdu na ďalšie konanie.

Proti výroku rozsudku o priznaní trov štátu podal v zákonnej lehote odvolanie aj otec maloletého dieťaťa podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p. Uviedol, že trovy štátu tvoria výlučne trovy znaleckého dokazovania, pre ktorého nariadenie bola hlavným dôvodom skutočnosť, že matka vo svojom protinávhrhu navrhla zakázať styk otca s mal. U. na základe ničím nepodložených tvrdení. Matka sa účelovo snažila získať písomné odporúčanie od viacerých psychológov, aby bol styk s otcom

vylúčený. Konkrétne uviedol, že konajúci súd v odôvodnení uznesenia o ustanovení znalkyne V.. Q. Z. z 31.10.2013 sp.zn. 13P 92/2013-73 uviedol, že dôvodom pre nariadenie znaleckého dokazovania je nesúhlas matky s návrhom otca a jej návrh na zakázanie styku mal. U. s otcom. Zdôraznil, že návrh otca bol podaný dôvodne, nakoľko matka bránila vo výkone styku s jeho synom a viac ako dva roky mu neumožnila sa s ním stretávať. Jediný spôsob ako si mohol otec uplatniť svoje právo, bola nevyhnutnosť podať návrh na súd. Z uvedených dôvodov nesúhlasí s tým, aby aj on znášal trovy štátu z titulu znaleckého dokazovania. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva náhradu trov konania štátu, alternatívne nepriznáva náhradu trov štátu voči otcovi maloletého dieťaťa, resp. aby v napadnutom výroku rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na súd prvého stupňa.

Výrok o úprave styku odvolaním napadnutý nebol, preto nebol predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania, nadobudol právoplatnosť podľa § 206 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy aj v ich vzájomnej súvislosti, preto je odôvodnenie napadnutého výroku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd dodáva, že ust. § 148 O.s.p. platí nielen pre konanie, v ktorom vo vzťahu medzi účastníkmi prichádza do úvahy náhrada trov konania podľa ust. § 142 a § 145 O.s.p. v tzv. sporovom konaní, ale aj pre konanie v ostatných veciach, v ktorých vzhľadom k ich povahe nemožno o úspechu alebo neúspechu účastníka vo veci tzv. nesporových konaniach. Pre priznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát nie je rozhodujúce, či dokazovanie bolo nariadené súdom, v dôsledku ktorého vznikli trovy štátu, či dokazovanie nariadené súdom v dôsledku ktorého vznikli trovy štátu, bolo opodstatnené a nie je relevantné ani to, ktorý účastník navrhol vykonanie konkrétneho dôkazu, pri ktorého výkone vznikli trovy štátu. Z uvedeného vyplýva, že v konaniach nesporových, kde nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania má štát právo na náhradu trov konania vždy proti každému z účastníkov v rovnakom rozsahu, avšak u každého účastníka musí skúmať či nespĺňa podmienky oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 138 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd po zohľadnení všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že štát má voči rodičom právo na náhradu trov konania v rozsahu jednej polovice, ktoré vyplatil za znalecké dokazovanie. Súd prvého stupňa správne postupoval ak rozdelil trovy znaleckého dokazovania v celkovej výške 599,52 € medzi matku a otca, pretože dokazovanie bolo nariadené v nesporovom konaní, kde sa miera zavinenia vzniku trov neskúma a v súlade s § 148 ods. 1 O.s.p. správne zistil, že je splnená aj druhá zákonná podmienka pri rozhodovaní o náhrade trov konania, t.j. či účastníci konania spĺňajú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov a v tejto súvislosti zistil, že pomery rodičov neodôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov a ich finančná situácia im umožňuje nahradiť trovy štátu vzniklé titulom znaleckého. Aj podľa názoru odvolacieho súdu možnosti a schopnosti rodičov tak ako boli zistené v konaní dovoľujú, aby rodičia bez ohrozenia uspokojovania svojich potrieb a potrieb maloletého dieťaťa náhradu trov konania štátu v stanovenej výške uhradili. Keďže odvolací súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti na strane rodičov, ktoré by opodstatňovali aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. v zmysle odvolacích dôvodov rodičov, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa ods. 2 tohto zák. ustanovenia sa obmedzil na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Pre úplnosť k odvolacej námietke matky, ktorá poukazuje na svoje majetkové a finančné pomery, ktoré mali nastať po rozhodnutí súdu prvého stupňa dodáva, že v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa matka bola riadne a dlhodobo zamestnaná ako opatrovatelka v zahraničí, dlhodobo poberala dostatočný príjem na to, aby aj počas dlho trvajúceho sporu bola pripravená uhradiť trovy štátu a to minimálne vo výške jednej polovice. Preto ani odvolací súd nemohol zohľadniť udávané pomery na

strane matky vzniknuté po rozhodnutí súdu a považuje za dôvodný predpoklad, že po vynesení rozsudku a v rámci 15-dňovej lehoty na odvolanie nenastali na strane matky tak závažné a nedostatočné finančné pomery, na základe ktorých by nebola schopná uhradiť určené znalečné. Aj z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý výrok o trovách konania štátu.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.